

een synoniem is van *lithargyrana* H.S., doch dat deze beide namen vervallen moeten en plaats moeten maken voor *Acalla tripunctulana* Hw., die dus de zeldzame soort van beuk en eik is (Ent. Tidskr. 73: 56—61, 1952). Van onze 3 inheemse soorten moet er dus één vervallen, zodat er thans, evenals vroeger, twee overblijven.

Summary

Details about various new and rare species for the Netherlands fauna, with systematical notes.

Kasteel Amerongen, Maart 1953.

Hadena bicruris Hufn. In de 17de druk van de „Geïllustreerde flora van Nederland”, door E. HEIMANS, dr H. W. HEINSIUS en dr Jac. P. THIJSSSE, verschenen in 1950, komt de volgende mededeling voor: „Als de rupsen (bedoeld zijn de rupsen van de *Hadena*'s, die vroeger *Diantboecia*'s werden genoemd, R.T.) volwassen zijn, gaan ze zich verpoppen in de grond. We vinden dan aan de rijpe vruchtdozen het gat, waardoor ze zijn weggekropen”.

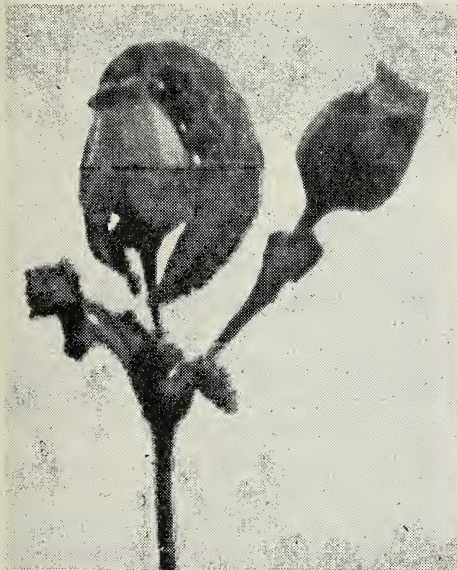

Foto W. A. VAN ELMPT

Rups van *Hadena bicruris* Hufn. etend uit de zaaddoos van dagkoekoeksbloem

Deze voorstelling van zaken is niet juist en kan niet juist zijn, omdat de volwassen rupsen van de *Hadena*'s — ik kan dit ieder jaar opnieuw bij *bicruris* (*capsincola*) vaststellen — zo groot zijn, dat ze onmogelijk door het gat, dat men aan de vruchtdoos opmerkt, haar eetzaal zouden kunnen verlaten. De rupsen van de anjeruilen vertoeven alleen tijdens de eerste groeistadia in de vruchtdozen, door de kleine opening treden dan knaagsel en excrementen naar buiten en alleen heel jonge rupsen zouden door het gaatje naar buiten kunnen kruipen.

Zodra de rupsen flink geproportioneerd zijn, bereiken zij haar voedsel van de buitenkant der vruchtdozen af. Trouwens: in een vruchtdoos, boordevol zaden, zou helemaal geen plaats zijn voor een volwassen rups. Deze — de foto geeft het feit duidelijk weer — gaat dan op de Melandrium-vruchtdoos zitten, klemt zich met de poten daaraan vast en steekt dan het kopgedeelte in de goedgevulde spijskamer. Wanneer zij, indien de zadenvoorraad in de vruchtdoos op zeker ogenblik bijna is uitgeput, soms dieper in haar voorraadschuur mocht duiken, dan verlaat zij deze steeds aan de top van de vruchtdoos, hetzij om een andere vruchtdoos op te zoeken, hetzij om in de grond te verpoppen. In de lege vruchtdoos past de rups precies en soms vindt daarin de verpopping plaats.

In verband met het aantal generaties kan ik mededelen, dat begin October 1953 nog verschillende volwassen *bicruris*-rupsen, waarvan de verpopping niet lang meer op zich zou laten wachten, op de dagkoekoeksbloemen in mijn tuin aanwezig waren:

RINKE TOLMAN, Parklaan 41, Soest-Zuid.